

1. CZERWIEN (4) *sb f*

Oba e jasne (Cn oba pochylone).

sg N czerwien (2). ◇ G czerwieni (1). ◇ L czerwieni (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. Farba czerwonego koloru; sandaraca, sandaracha *Mącz (2) :*

Zestawienia: min. »gorna czerwien« = prawdopodobnie siarczek arsenu (1): Sandaracha, Górna czerwien. Mącz 367a.

»paryska czerwien« = prawdopodobnie tlenek żelaza (1): Sandaraca adulterina, Paryska czerwien. Mącz 367a.

2. Tkanina, szata czerwonego koloru (2) : *Zá tymi szło pułczwártá stá Hufárov z drzewcy/ [...] fámí w czerwieni ochędoźnie odziani BielKron 328v; (did) A Mágdalená obeyrzawfzy fię ná Iezufa/ rzeczé. (-) Witayże miły Rábboni Gdzieżeś doftał tey czerwieni? MWilkHist H3.*

Synonimy: 1. 2. karmazyn, szarłat.

Cf [CZERLONOŚĆ], CZERWIEC, CZYRWONOŚĆ

ZZa